

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/769**ze dne 25. dubna 2017****o ratifikaci členskými státy a jejich přistoupení v zájmu Evropské unie k Protokolu z roku 2010 k Mezinárodní úmluvě o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři, s výjimkou aspektů týkajících se justiční spolupráce v občanských věcech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 100 odst. 2 ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) bodem v) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mezinárodní úmluva o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři z roku 1996 (dále jen „úmluva HNS z roku 1996“) má za cíl zajistit odpovídající, rychlé a účinné poskytnutí náhrady osobám, které utrpí škodu způsobenou únikem nebezpečných a škodlivých látek při přepravě po moři. Úmluva HNS z roku 1996 zaplnila podstatnou mezeru v mezinárodní úpravě odpovědnosti v oblasti námořní dopravy.
- (2) V roce 2002 přijala Rada rozhodnutí 2002/971/ES ⁽²⁾. V souladu s uvedeným rozhodnutím byla členskými státy uložena povinnost učinit kroky potřebné k ratifikaci úmluvy HNS z roku 1996 nebo k přistoupení k této úmluvě v přiměřené lhůtě a pokud možno do 30. června 2006. Následně tuto úmluvu ratifikovaly čtyři členské státy. Úmluva HNS z roku 1996 dosud nevstoupila v platnost.
- (3) Úmluva HNS z roku 1996 byla pozměněna Protokolem z roku 2010 k úmluvě HNS z roku 1996 („protokol z roku 2010“). Podle článku 2 a čl. 18 odst. 1 protokolu z roku 2010 jsou úmluva HNS z roku 1996 a protokol z roku 2010 stranami protokolu z roku 2010 chápány, vykládány a uplatňovány společně jako jediná listina.
- (4) Konsolidované znění úmluvy HNS z roku 1996 a protokolu z roku 2010 (dále jen „úmluva HNS z roku 2010“) vypracoval sekretariát Mezinárodní námořní organizace (dále jen „IMO“) a schválil ho její právní výbor na svém 98. zasedání. Úmluva HNS z roku 2010 není listinou určenou k podpisu nebo ratifikaci. Tato úmluva nabude účinku, jakmile vstoupí v členských státech v platnost protokol z roku 2010.
- (5) Jestliže stát vyjádří souhlas být vázán protokolem z roku 2010 ruší se tím v souladu s čl. 20 odst. 8 tohoto protokolu všechna předchozí vyjádření souhlasu tohoto státu být vázán úmluvou HNS z roku 1996. Státy, které jsou smluvními stranami úmluvy HNS z roku 1996, jimi tedy přestanou být v okamžiku, kdy vyjádří souhlas, aby byly vázány protokolem z roku 2010 v souladu s článkem 20 tohoto protokolu, zejména s odstavci 2, 3 a 4 tohoto článku.
- (6) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ⁽³⁾ je předcházet škodám na životním prostředí způsobeným pracovními činnostmi, včetně přepravy nebezpečného zboží po moři, a napravovat je. Nepoužije se však na případy zranění osob, na škody na soukromém majetku nebo na jakékoli hospodářské ztráty a nemá vliv na jakákoli práva na náhradu těchto škod. Předmět uvedené směrnice a předmět úmluvy HNS z roku 2010 se tedy částečně překrývají, avšak nikoli ve velké míře. Členské státy si ponechávají pravomoc v záležitostech, na něž se vztahuje úmluva HNS z roku 2010 a pro něž nebyla stanovena společná pravidla.

⁽¹⁾ Souhlas ze dne 5. dubna 2017 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2002/971/ES ze dne 18. listopadu 2002, kterým se členské státy zmocňují, aby v zájmu Společenství ratifikovaly Mezinárodní úmluvu o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři z roku 1996 nebo aby k této úmluvě přistoupily (Úmluva HNS) (Úř. věst. L 337, 13.12.2002, s. 55).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56).

- (7) Stejně jako její předchůdkyně je i úmluva HNS z roku 2010 zvláště důležitá s ohledem na zájmy Unie a jejích členských států, protože poskytuje větší ochranu obětem škod způsobených přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři, a to i v oblasti škod na životním prostředí, v souladu s Úmluvou Organizace spojených národů o mořském právu z roku 1982.
- (8) Pro to, aby se státy staly smluvními stranami protokolu z roku 2010, a tím i úmluvy HNS z roku 2010, musí předložit generálnímu tajemníkovi IMO zároveň se schvalovací listinou příslušné údaje o celkovém množství nákladu podléhajícím příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010, který byl přijat během předcházejícího kalendářního roku, a to v souladu s čl. 20 odst. 4 této úmluvy. Dříve, než státy vyjádří souhlas, aby byly vázány protokolem z roku 2010, mají povinnost za tímto účelem vytvořit systém podávání zpráv o nákladu podléhajícím příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010.
- (9) V roce 2013 právní výbor IMO na svém 100. zasedání potvrdil pokyny k podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku, jež byly vypracovány s cílem usnadnit přijetí právních předpisů o podávání zpráv ratifikujícími státy před vstupem protokolu z roku 2010 v platnost a podpořit globální, jednotné a účinné provádění příslušných požadavků úmluvy HNS z roku 2010.
- (10) K zajištění právní jistoty pro všechny příslušné zúčastněné strany by členské státy měly náležitě informovat sebe navzájem, jakož i Radu a Komisi o svých systémech podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku. Tyto informace mohou být zpřístupněny neformálně prostřednictvím stávajících informačních kanálů, jako jsou přípravné orgány Rady.
- (11) Úsilí členských států o vytvoření systémů podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010, by mohlo být podpořeno výměnou osvědčených postupů mezi členskými státy, pokud jde o zřízení těchto systémů.
- (12) V případě neexistence doložky o organizacích regionální hospodářské integrace, jako tomu bylo v případě úmluvy HNS z roku 1996, mohou být smluvními stranami protokolu z roku 2010 pouze svrchované státy. Unie proto nemůže ratifikovat protokol z roku 2010 ani k němu přistoupit, a tudíž nemůže přistoupit ani k úmluvě HNS z roku 2010.
- (13) Ratifikace protokolu z roku 2010 všemi členskými státy v daném časovém rámci by měla zajistit všem dotčeným subjektům při uplatňování úmluvy HNS z roku 2010 rovné podmínky v rámci Unie.
- (14) S ohledem na mezinárodní povahu režimu HNS by mělo být při uplatňování úmluvy HNS z roku 2010 usilováno o rovné podmínky na celosvětové úrovni pro všechny dotčené subjekty. Je proto potřeba zajistit celosvětovou působnost protokolu z roku 2010.
- (15) Členské státy by proto měly být zmocněny k tomu, aby v případě částí spadajících do výhradní pravomoci Unie ratifikovaly protokol z roku 2010, nebo případně k němu přistoupily, s výjimkou aspektů souvisejících s justiční spoluprací v občanských věcech. Ustanovení úmluvy HNS z roku 2010 spadající do oblasti pravomoci svěřené Unii v rámci justiční spolupráce v občanských věcech budou předmětem rozhodnutí, jež bude přijato souběžně s tímto rozhodnutím,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Členské státy jsou tímto zmocněny, aby v zájmu Unie v případě částí spadajících do výhradní pravomoci Unie ratifikovaly protokol z roku 2010 nebo k němu případně přistoupily, s výjimkou aspektů souvisejících s justiční spoluprací v občanských věcech, a to za podmínek stanovených v tohoto rozhodnutí.

Článek 2

1. Členské státy by měly vyvinout úsilí, aby učinily kroky potřebné k tomu, aby uložily ratifikační listinu protokolu z roku 2010 nebo listinu o přistoupení k tomuto protokolu v přiměřené lhůtě a pokud možno do 6. května 2021.

2. Členské státy vhodným způsobem informují sebe navzájem, jakož i Radu a Komisi o zprovoznění systému podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010.
3. Členské státy budou usilovat o výměnu osvědčených postupů, zejména pokud jde o systém podávání zpráv o nákladu nebezpečných a škodlivých látek, který podléhá příspěvku podle úmluvy HNS z roku 2010, podle protokolu z roku 2010.

Článek 3

Členské státy při ratifikaci protokolu z roku 2010 nebo při přistoupení k němu informují písemně generálního tajemníka Mezinárodní námořní organizace o tom, že se tato ratifikace nebo přistoupení uskutečnila v souladu s tímto rozhodnutím a rozhodnutím Rady (EU) 2017/770 ⁽¹⁾.

Článek 4

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Lucemburku dne 25. dubna 2017.

Za Radu
předseda
I. BORG

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/770 ze dne 25. dubna 2017 o ratifikaci členskými státy a jejich přistoupení v zájmu Evropské unie k protokolu z roku 2010 k Mezinárodní úmluvě o odpovědnosti a náhradě za škodu v souvislosti s přepravou nebezpečných a škodlivých látek po moři, pokud jde o aspekty týkající se justiční spolupráce v občanských věcech (viz strana 18 v tomto čísle Úředního věstníku).